

زندگینامه مهندس پرویز باباخانلو

تحقیقات منابع طبیعی با پشت میز نشینی منافات دارد

مهردخت نجف پور نوائی^۱ و مهدی زهدی^۲

۱- استادیار پژوهش، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران
 ۲- پژوهشگر، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران
 پست الکترونیک: mezhohdi@yahoo.com

مهندس پرویز باباخانلو در اول دی ماه سال ۱۳۱۸ هجری شمسی در شهر تبریز چشم به جهان گشود. ایشان تحصیلات ابتدایی و دبیرستان را برحسب شغل پدر در میاندوآب گذرانده و در سال آخر دبیرستان به تبریز بازگشتند. پس از اخذ دیپلم متوسطه در آزمون ورودی دانشگاه تبریز در رشته مهندسی کشاورزی پذیرفته شده و به تحصیل علوم کشاورزی مشغول می‌شوند. با توجه به اینکه در آن زمان، در دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز بیشتر اساتید فرانسوی بودند، وجود تسلطی که مهندس باباخانلو به زبان فرانسه داشتند، از سال دوم به بعد نقش مترجم را نیز در کلاس‌های درس ایفا می‌کردند. در پایان سال سوم تحصیل در دانشگاه، بنابر دعوت دولت فرانسه، پنج نفر از دانشجویان در فصل تابستان برای بازدید به این کشور اعزام شدند که یکی از این افراد مهندس باباخانلو بود. ایشان در این باره می‌گوید: «در این سفر از شمال تا جنوب و غرب و شرق کشور فرانسه را بازدید کردیم و با بخش زیادی از طبیعت و فرهنگ این کشور آشنا شدیم.» از آنجا که ایشان در دوران تحصیل در دانشگاه، همواره شاگرد ممتاز بودند، بورس تحصیلی ۵ ساله به ایشان تعلق می‌گیرد که به دلایل شخصی از آن صرف نظر می‌کند. مهندس باباخانلو در تیرماه سال ۱۳۴۴ با درجه فوق لیسانس از دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز فارغ‌التحصیل شده و به فاصله کمتر از چند ماه در سازمان اصلاح مراتع و تهیه علوفه که در آن زمان زیر نظر سازمان جنگلبانی ایران در وزارت کشاورزی قرار داشت مشغول می‌شوند. یک سال بعد یعنی در سال ۱۳۴۵ ازدواج می‌کنند که حاصل این وصلت یک فرزند دختر پزشک (که متأسفانه به دیار باقی شتافت) و دو فرزند پسر با مدرک دکتری (که هم‌اکنون در جهت اعتلای کشور قدم برمی‌دارند) بوده است. بر مبنای مستندات موجود، در سال ۱۳۴۴ یک آزمون استخدامی برای جذب ۴ کارشناس در طرح مشترک ایران و سازمان ملل (طرح بررسی‌های مراتع) برگزار می‌شود که پس از برگزاری این آزمون و مصاحبه حضوری، آقای مهندس پرویز باباخانلو برای کار در این طرح پذیرفته می‌شوند. بر همین اساس در تاریخ ۱۳۴۴/۹/۱۴ به صورت

- معاون پژوهشی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور و سرپرست بخش تحقیقات گیاهشناسی طبق ابلاغ به تاریخ ۱۳۵۹/۳/۱
 - معاون فنی و تحقیقاتی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور از فروردین سال ۱۳۵۹ تا اواسط ۱۳۶۲
 - قائم مقام مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور طبق ابلاغ به تاریخ ۱۳۶۳/۹/۱۷ سید محمد میرمحمدی، سرپرست مؤسسه

جلسه با همکاران: مهندس باباخانو، دکتر امین، مرحوم مهندس دینی و دکتر پیمانی فرد

جمع آوری انگبین از گون

- عضو شورای تحقیقات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور و رئیس بخش تحقیقات گیاهشناسی و معاون فنی و تحقیقاتی مؤسسه در سال ۱۳۶۵

رسمی و با نامه مدیرکل وقت مراتع آقای دکتر جزیره‌ای از ایشان دعوت به کار می‌شود. خلاصه‌ای از سوابق کاری و مسئولیت‌های ایشان از بدو شروع به‌کار در وزارت کشاورزی به شرح ذیل است:
 - استخدام و شروع به‌کار در سازمان اصلاح مراتع و تهیه علوفه وزارت کشاورزی در تاریخ ۱۳۴۴/۹/۱۵
 - کارشناس طرح مشترک سازمان ملل و ایران (طرح

بررسی‌های مراتع) از ۱۳۴۴/۹/۱۵ تا ۱۳۴۵/۱۰/۲ در سازمان اصلاح مراتع و تهیه علوفه، به‌عنوان دستیار و همکار هائری پابو در مأموریت‌ها و عملیات صحرایی
 - رئیس دایره بررسی روش اصلاح مراتع و امور اجرایی در سازمان اصلاح مراتع و تهیه علوفه از تاریخ ۱۳۴۵/۱۰/۳ تا ۱۳۴۹/۲/۱
 - طی حکمی به تاریخ ۱۳۴۷/۲/۱۵ با امضای مهندس شیدایی (مدیر ایرانی طرح

مشترک مراتع با همکاری سازمان ملل) آقای باباخانو به‌عنوان دستیار آقای ملکم و یکسون کرنیک منصوب می‌شود و در این حکم تأکید می‌شود که امور مربوط به هرباریوم هم کماکان به‌عهده ایشان است که تحت نظر آقای کرنیک سرپرست هرباریوم انجام وظیفه می‌کنند.

- براساس ابلاغ رئیس مؤسسه تحقیقات منابع طبیعی (مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور) از تاریخ ۱۳۴۹/۲/۱ رئیس قسمت شناسایی نباتات در بخش تحقیقات مرتع می‌شوند.

- براساس حکم وزیر منابع طبیعی از تاریخ ۱۳۵۰/۵/۴ به‌عنوان مأمور در مؤسسه تحقیقات منابع طبیعی خدمت خود را آغاز می‌کنند ولی با توجه به ابلاغ ۱۳۴۹/۲/۱ رئیس مؤسسه به‌نظر می‌رسد که پیش‌ازاین همکاری با مؤسسه تحقیقات را انجام می‌داده‌اند.

- رئیس قسمت شناسایی نباتات و هرباریوم در مؤسسه تحقیقات منابع طبیعی ایران (مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور) از تاریخ ۱۳۴۹/۲/۱ تا ۱۳۵۶/۱۲/۲۰

- سرپرست بخش تحقیقات مرتع و جنگل در مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور از تاریخ ۱۳۵۶/۱۲/۲۰ تا ۱۳۵۸/۷/۲
 - براساس حکم به تاریخ ۱۳۵۷/۷/۱۰

به‌عنوان همکاری با گروه تهیه و تدوین برنامه افزایش تولیدات زراعی به ریاست دکتر جزیره‌ای شروع به‌کار می‌کنند.

- سرپرست مؤسسه تحقیقات گیاهشناسی ایران از تاریخ ۱۳۵۸/۷/۲ تا ۱۳۵۹/۳/۱

ایستگاه چهل هکناری کرج، مهندس باباخانلو و دکتر مهدی زاده

توضیح از بزرگ برای علت کندن گیاه از طبیعت

- تدریس دروس مرتع‌داری، حفاظت خاک و عملیات زراعت عمومی و شناسایی نباتات مرتعی در آموزشگاه عالی جنگل و مرتع گرگان طی سال‌های مختلف.

- در سال ۱۳۴۷ (تاریخ ۱۳۴۷/۲/۲۱) از سوی وزیر منابع طبیعی به دلیل نشریاتی که تهیه کرده و به چاپ رسانده بودند، به صورت کتبی از آقای مهندس باباخانلو تقدیر می‌شود.

- در اواخر سال ۱۳۴۷ براساس درخواست آقای کرینیک دولت فرانسه یک بورس تحصیلی به مهندس باباخانلو اهدا می‌کند، ولی به علت وضعیت استخدامی، امکان استفاده از این بورس با مشکل مواجه می‌شود، لذا آقای مهندس شیدایی مدیر وقت طرح مشترک، درخواست می‌کند تا وضعیت استخدامی ایشان درست شده و از بورس تحصیلی استفاده کند. در این نامه تأکید شده با توجه به اینکه نامبرده کارهای عملی و علمی زیادی انجام داده و مسلط به زبان فرانسه است، شایستگی اعزام به بورس تحصیلی مذکور را دارد.

- در تاریخ ۱۳۴۸/۴/۱۰ طبق نامه مهندس گودرز شیدایی به معاون طرح و بررسی‌های وزارت منابع طبیعی، اعلام شده که آقای کرون کوئیست آقای باباخانلو را برای کارآموزی در روش‌های شناسایی نباتات به اتریش دعوت کرده است تا زیر نظر رشینگر (دانشمند گیاه‌شناس معروف) به مدت ۳ ماه کارآموزی کند.

- اعزام به کشور هلند در زمینه کنترل علف‌های هرز در سال ۱۳۵۰

- اعزام به باغ گیاه‌شناسی کیو لندن برای شناسایی و نام‌گذاری برخی گیاهان و نمونه‌های گیاهی جمع‌آوری شده توسط مؤسسه در سال ۱۳۵۲ به مدت ۲ ماه در راستای تهیه کتاب رستنی‌های ایران و در اجرای دستور نخست وزیر وقت.

- اعزام به دانشگاه مونپلیه فرانسه به مدت یک سال با امضا و تأیید وزیر کشاورزی از سال ۱۳۵۳

- از تاریخ ۱۳۵۵/۷/۱ تا ۱۳۵۶/۱۰/۱۶ ادامه تحصیل در دانشگاه مون‌پلیه فرانسه با بورسیه مؤسسه

- شرکت در یک دوره آموزشی رشته اکولوژی گیاهی در کشور تونس به تاریخ ۱۳۵۶/۷/۹ به مدت ۱۵ روز

- دریافت تشویق‌نامه از مدیرکل مراتع به منظور جدیت در پیشبرد

- از سال ۱۳۶۳ تا آخر اردیبهشت ۱۳۷۱ با حفظ سمت سرپرست بخش‌های تحقیقاتی گیاه‌شناسی و محصولات فرعی جنگل و مرتع، به عنوان معاون پژوهشی مؤسسه منصوب می‌شوند.

- از تاریخ ۱۳۶۷/۱۲/۲۸ هم‌زمان با معاون پژوهشی مؤسسه، با ابلاغ معاون وزیر عضو کمیته برنامه‌ریزی پنج‌ساله تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی می‌شوند.

- عضو کمیسیون شورای عالی تحقیقات وزارت جهاد با معرفی رئیس مؤسسه از تاریخ ۱۳۷۰/۱۰/۲۵

- عضو کمیته فنی بررسی طرح‌های تحقیقاتی منابع طبیعی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور از سال ۱۳۷۰

- رئیس بخش تحقیقات گیاهان دارویی از سال ۱۳۶۹ تا آذرماه سال ۱۳۷۶

- مشاور رئیس مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور در امور پژوهشی از سال ۱۳۷۶

- رئیس گروه نظارت و ارزشیابی طرح‌های تحقیقاتی استان‌های آذربایجان شرقی و آذربایجان غربی، اردبیل و خراسان (خراسان بزرگ) از ابتدای تشکیل گروه‌های ارزشیابی تا زمان بازنشستگی

- عضو کمیته تخصصی تصویب طرح‌های تحقیقاتی منابع طبیعی مؤسسه

- عضو شورای تحقیقات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

- عضو کمیته انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

- عضو کمیته ممیزی و ارزشیابی اعضای هیئت علمی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

در نهایت پس از ۴۰ سال خدمت صادقانه و اثربخش، آقای مهندس پرویز باباخانلو براساس ابلاغ معاون وزیر و رئیس سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی در تاریخ ۱۳۸۴/۷/۹ به افتخار بازنشستگی نائل آمدند. برخی از فعالیت‌های علمی، آموزشی و تحقیقاتی ایشان نیز عبارت است از:

- در سال‌های ۱۳۴۶ و ۱۳۴۷ به عنوان دستیار پایو، برخی از دروسی که وی در آموزشگاه جنگل و مرتع گرگان تدریس می‌کرد همچون اکولوژی مراتع و نباتات مرتعی به ایشان سپرده شد.

امور کلاس مرتعداری در تاریخ ۱۳۴۶/۴/۱۹

- دریافت تشویق‌نامه از وزیر کشاورزی در تاریخ ۱۳۵۴/۲/۱
علاوه بر مسئولیت‌های ذکر شده، ایشان در بسیاری از طرح‌های کلان مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور که در بخش‌های مرتع، گیاه‌شناسی و بخش تحقیقات گیاهان دارویی و محصولات فرعی اجرا شده، نقش مجری، مشاور و همکار را برعهده داشته‌اند که به تعدادی از آنها اشاره می‌شود:

- همکاری با بخش گیاه‌شناسی به منظور اجرای طرح فلور ایران، تکمیل هرباریوم مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، مجری طرح تهیه و تدوین اصطلاحات و لغات گیاه‌شناسی، مجری طرح تهیه و تدوین اسامی فارسی و جمع‌آوری اسامی محلی رستنی‌های ایران
- همکاری با بخش مرتع در اجرای طرح‌های مطالعه سازگاری نباتات علوفه‌ای در خاک‌های شور و قلیایی، طرح‌های شناخت مناطق اکولوژیک، ایجاد باغ گیاه‌شناسی و فاز اول انتخاب نباتات مرتعی بومی ایران

- مجری طرح ملی جمع‌آوری، شناسایی، کشت و اهلی کردن و بررسی مواد مؤثره گیاهان دارویی در همه استان‌های کشور در بخش تحقیقات گیاهان دارویی

- مجری و همکار طرح‌های بررسی منابع تولیدکننده و نحوه تولید شیرابه‌های قندی (مان‌ها) در گیاهان در بخش تحقیقات گیاهان دارویی

- مجری و همکار طرح‌های بررسی اثرات بهره‌برداری در ادامه حیات و زادآوری گیاهان مولد محصولات فرعی جنگل و مرتع در بدو استخدام آقای مهندس باباخانلو به مدت ۳ ماه از تاریخ ۱۵ شهریور سال ۱۳۴۴ تا ۲۲ آذر سال ۱۳۴۴ در مرکز آزمایش ازدیاد بذر کرج و از ۲۴ تا ۲۷ آبان همان سال در مرکز آزمایش بررسی‌های همند آسرد به کارآموزی می‌پردازد. مهندس باباخانلو درباره روزهای ابتدایی شروع به‌کار در وزارت کشاورزی می‌گوید: «سازمان اصلاح مراتع و تهیه علوفه که یکی از اداره‌های تابعه وزارت کشاورزی بود، ساختمان کوچکی در خیابان وصال شیرازی

در تهران داشت و مدیرکل این سازمان با عنوان «مدیرکل مراتع» در آن سال مرحوم آقای دکتر جزیره‌ای بودند. رئیس مستقیم من در آن زمان، مرحوم آقای مهندس جواد ایرانفر، مدیر ایرانی طرح مشترک بررسی‌های مراتع با همکاری سازمان ملل متحد نیز بود. با توجه به اینکه من از دانشجویان ممتاز دانشگاه بودم و به زبان فرانسه نیز تسلط کامل داشتم با وجود آنکه نماینده F.A.O در این طرح آقای هانری پابو، دانشمند شهیر فرانسوی بودند، اینجانب در کنار ایشان به‌عنوان دستیار و کانت پارت ایرانی مشغول به‌کار شدم.» ایشان ادامه می‌دهند: «مرحوم پابو محقق بسیار سخت‌گیری بود و هیچ‌کس بیش از یک هفته نمی‌توانست با ایشان همکاری کند، ولی من به‌مدت ۲/۵ سال پایه‌های ایشان فعالیت کرده و حتی پابو مسئولیت برخی از دروسی که تدریس می‌کرد را هم به من سپرد و در ادامه به تدریج مسئولیت طرح‌ها را نیز به اینجانب داد. در طرح فائو علاوه بر هانری پابو کارشناسان دیگری نیز حضور داشتند که انصافاً بسیار باسواد و در کار خود صادق بودند که از آن جمله می‌توان از آقایان کرنیک و ادمونسون نام برد که همکاری صمیمانه‌ای با طرح داشتند.» از جمله کارهای پابو در آن سال‌ها، انجام تقسیم‌بندی اکولوژی ایران بود که در راه اجرای این اقدام مهم نیز، مهندس باباخانلو با ایشان همراه و همکار بوده است. لازم به ذکر است تقسیم‌بندی بیوکلیماتیک ایران توسط پابو هنوز هم ملاک عمل در بسیاری از اقدامات علمی و اجرایی عرصه‌های منابع طبیعی بوده و از ارزش بسیار بالایی برخوردار است. در خاطره‌ای که آقای مهندس باباخانلو از پابو به یاد می‌آورد بیان می‌دارند: «برای اجرای یکی از طرح‌ها با ایشان همراه بودم. در نیمه‌های مسیر با دوربین شکاری به من گفتند، آن گیاه را می‌بینی که بالای آن قله است برو و آن را بیاور. مسلماً با دوربین شکاری تصویر نزدیک‌تر بود، ولی یک صبح تا غروب طول کشید تا من رفتم و آن نمونه را آوردم و هانری پابو وقتی نمونه را دید گفت این نمونه را پیش‌ازین جمع‌آوری کرده‌ام و نمی‌خواهم و آن را به دور انداخت!» ایشان ادامه می‌دهند: «پابو فردی سخت‌کوش و سخت‌گیر بود و کار کردن با ایشان موجب شد تا جدیت در کار و سخت‌کوشی

دیدار با نمایندگان تونس

باغ گیاه‌شناسی در زمان ادغام با مؤسسه

برای من به ارث گذاشته شود و از ایشان آموختم که رمز موفقیت در کار همین سخت‌کوشی است.» پابو بعد از اتمام کار در ایران، به فرانسه برگشت و متأسفانه پس از مدت کوتاهی بر اثر بیماری درگذشت. برای آشنایی بیشتر با پابو و اقداماتی که در ایران داشته است، خالی از لطف نیست تا به بخشی از متن گزارش مهندس گودرز شیدایی، مدیر وقت طرح مشترک ایران و سازمان ملل که درباره تاریخچه هرباریوم این طرح در تاریخ ۱۳۴۷/۱۱/۱۳ منتشر شده است، اشاره شود. در بخشی از این گزارش آمده است: «در ماه مه سال ۱۹۵۸ (اردیبهشت سال ۱۳۳۷) براساس مصوبه دومین جلسه گروه کارکنان فائو

با تشکیل وزارت منابع طبیعی در سال ۱۳۴۶، به‌مرور زمینه‌های تشکیل مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور که در آن زمان «مؤسسه تحقیقات منابع طبیعی» نام داشت فراهم می‌شود که در این میان آقای مهندس پرویز باباخانلو یکی از افراد مؤثر و اثربخش در تشکیل این مؤسسه بوده است. در این ارتباط ایشان بیان می‌دارند: «مؤسسه در ابتدا با یک رئیس و دو محقق شروع به‌کار کرد، ولی به‌مرور نیروهای بیشتری به استخدام مؤسسه درآمدند و زیرمجموعه‌هایی در دیگر استان‌ها تأسیس شد. اولین رئیس مؤسسه دکتر مهدی‌زاده تازه از آمریکا برگشته بودند. ایشان بسیار علاقه‌مند بوده و از همه موقعیت‌های اجتماعی خود به‌نفع مؤسسه استفاده

آقایان مهندس باباخانلو، دکتر پیمانی‌فرد با دکتر مهدی‌زاده، اولین رئیس مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

یکی از مأموریت‌های تحقیقاتی به همراه آقایان دکتر بهرام پیمانی‌فرد و دکتر بهروز ملک‌پور

می‌کرد. به این ترتیب مؤسسه در زمان کوتاهی صاحب ساختمانی مستقل در تهران شد و اساسنامه آن تصویب و دارای ردیف بودجه مستقل شد. بخش‌های مختلف به‌تدریج در مؤسسه تشکیل شده و هر بخش چند قسمت داشت و مسئولیت گیاه‌شناسی در بخش مرتع به من سپرده شد.» از جمله کارهای مفید مهندس باباخانلو که با کمک سایر همکارانشان در مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور صورت گرفت، تعیین موقعیت جغرافیایی ایستگاه‌ها و قرق‌های تحقیقاتی بود. از ایستگاه‌های بزرگ باقی‌مانده می‌توان به ایستگاه تحقیقات کرج، ایستگاه همدان آبرسد، سیراچال و باغ گیاه‌شناسی نوشهر که برای اجرای طرح‌های تحقیقاتی فعال هستند، اشاره کرد. متأسفانه بسیاری از این قرق‌ها مانند رودشور، قرق ولدآباد، بوئین زهرا، قرق شفیع‌آباد، قرق اکبرآباد قزوین، قرق ایزدخواست (بین اصفهان و شیراز)، قرق حسین‌آباد کلاک و قرق جاجرود دیگر وجود ندارند. هم‌زمان با احداث و شروع به‌کار باغ گیاه‌شناسی ملی ایران در سال ۱۳۴۷، ایشان در ایستگاه کرج که آن موقع به نام ایستگاه چهل هکتاری کرج نامیده می‌شد، به‌دستور رئیس مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور و با بودجه ۱۲۰ هزار تومانی همراه با یک کارگر و یک راننده و در سرمای زمستان نسبت به احداث قطعه آبروراتوم اقدام کردند. در این خصوص می‌گویند: «تمام نهال‌های اولیه آورده شده در

در عمران مراتع و بررسی‌های علوفه‌ای خاورمیانه، دولت ایران برای تحصیل و مطالعه روی نباتات مرتعی و دادن پیشنهاداتی برای اصلاح مراتع براساس اکولوژی، خواستار یک نفر کارشناس در رشته گیاه‌شناسی و اکولوژی شد. کارشناس واجد شرایط در این زمینه هانری پابو تشخیص داده می‌شود. پابو از سال ۱۹۵۱ تا ۱۹۵۶ در سوریه، سال ۱۹۵۷ در لبنان و در سال ۱۹۵۸ در افغانستان کارهای مشاوره انجام داده است. پابو در اوایل ۱۹۵۹ (بهمن ۱۳۳۷) به‌موجب قراردادی بین فائو و عمران خوزستان و سازمان جنگلبانی و مراتع وزارت کشاورزی وارد ایران شد. از سال ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۳ در سازمان جنگلبانی و سپس در سازمان مراتع و تهیه علوفه مشغول انجام وظیفه بود و از اول ژانویه ۱۹۶۴ ابتدا به‌عنوان رابط در بررسی‌های جنگل و مرتع و سپس از آبان ماه سال ۱۳۴۳ (شمسی) که تاریخ رسمی آغاز طرح بررسی‌های مراتع بود به سمت بتانیست اکولوژیست مشغول به کار شد. برای اجرای هرچه بهتر برنامه اول لازم بود که نمونه‌های گیاهان مرتعی ایران جمع‌آوری و شناخته شوند. در این راستا ۱۹ هزار نمونه از ۶۳۴ جنس و ۹۳ خانواده جمع‌آوری شد که الان (سال ۱۳۴۷) در هرباریوم نگهداری می‌شود. لذا پس از عزیمت پابو در ژانویه سال ۱۹۶۷ (۱۳۴۵) کار او توسط دستیار ایشان آقای مهندس پرویز باباخانلو دنبال شد.»

آقای مهندس باباخانلو در طول مدت خدمت ارزشمند خود به مدت ۱۸ سال در سمت معاون پژوهشی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور خدمت کرده و در این مدت علاوه بر ساماندهی قرق‌ها و ایستگاه‌های تحقیقاتی، طرح‌های مختلفی را تعریف و به صورت ملی اجرا کردند. طرح شناخت مناطق اکولوژیک کشور، طرح‌های محصولات فرعی، طرح ملی جمع‌آوری و شناسایی، کشت و اهلی کردن و بررسی مواد مؤثره گیاهان دارویی و ده‌ها طرح دیگر از جمله طرح‌های تحقیقاتی هستند که توسط ایشان طراحی، هدایت و اجرا شده‌اند. به جرأت می‌توان گفت بیشتر عمر کاری و خدمت ایشان که بیش از چهل سال بوده، در طبیعت سپری شده است و به گفته خودشان در طول مأموریت‌های متعدد، و جب‌به‌وجب خاک ایران

آقایان دکتر لطفیان، دکتر جعفری و مهندس باباخانلو

را از شمال تا جنوب جزایر خلیج فارس تا غرب و شرق زیر پا گذاشته‌اند؛ تا جایی که در اغلب فلورهای فارسی منتشره، نام ایشان به همراه سایر همکاران در میان جمع‌آوری‌کنندگان نمونه‌های گیاهی مشهود است. به واسطه توجه خاصی که آقای مهندس باباخانلو همواره به اکولوژی ایران و اقلیم مختلف کشور داشته همواره و به خصوص در ایام اخیر، یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های ایشان از بین رفتن طبیعت بکر ایران بوده است. ایشان اعتقاد دارند: «وقتی یک گونه گیاهی منقرض می‌شود، در کنار آن چندین گونه جانوری به اشکال مختلف و وابسته به آن نیز از بین می‌روند. وقتی جنگل و مرتع و حیات‌وحش از بین بروند، بشر نیز نابود می‌شود.» با وجود اینکه آقای مهندس پرویز باباخانلو در سال ۱۳۸۴ به افتخار بازنشستگی نائل آمدند، ولی همواره به عنوان یکی از مشاوران تراز اول وزارت کشاورزی حضور پررنگ و اثربخش داشته‌اند. ایشان توصیه‌ای ارزشمند به جوانان مشغول در مؤسسات تحقیقاتی کردند که به عنوان مطلب پایانی بیان می‌شود: «تحقیقات منابع طبیعی با پشت میز نشینی منافات دارد. نمی‌توانیم از پشت میز طرح تحقیقاتی در زمینه منابع طبیعی تعریف و اجرا کنیم. لذا باید به طبیعت رفت و اکوسیستم‌های طبیعی و روند تغییرات اکولوژیک آنها را از نزدیک رصد کرد.»

این مکان، از زیر برف و یخ ارتفاعات استان تهران جمع‌آوری شده بود.» ایشان همچنین می‌افزایند: «آقای هانری پابو در سال ۱۳۴۷ ایران را ترک کرد، در آن زمان هرباریومی در اداره بررسی‌های مرتع تشکیل داده بود و حدود ۷ هزار نمونه‌ای که از طبیعت ایران جمع کرده بود در آن نگهداری می‌شد. پابو این نمونه‌های گیاهی را به من تحویل داد که بعد از ادغام مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور با مؤسسه گیاهشناسی ایران، آن ۷ هزار نمونه را با ۳۲ هزار نمونه‌ای که در سال‌های بعد جمع‌آوری کرده بودم به مؤسسه جدید (حاصل ادغام) تحویل دادم. حاصل آن هرباریوم بزرگ‌تری بود و در سال‌های بعد در سخت‌ترین و بحرانی‌ترین سال‌های مالی مؤسسه به تکمیل و تجهیز این هرباریوم اقدام کردم. اکنون گیاه‌شناسان و دانشمندان ارزشمندی در این هرباریوم به فعالیت مستمر مشغولند که باعث افتخار کشور هستند.»

همان‌طور که بیان شد، آقای مهندس باباخانلو در سال ۱۳۵۵ به دعوت آقای لونگ و موافقت مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور به مدت یک سال به شهر مون‌پولیه فرانسه عزیمت کرده و در دانشگاه علوم و فنون به ادامه تحصیل پرداختند. در آن مدت کم، ایشان موفق به اخذ DEA (دیپلم مطالعات عمیق) در رشته اکولوژی شدند. در این مدت برای بررسی و اجرای طرح‌ها سفری به تونس انجام داده و با ارائه نقطه‌نظرانشان راه‌گشای برخی از طرح‌های منابع طبیعی شدند. ایشان با وجود اصرار بیش از حد آقای لونگ

به ماندن در فرانسه به‌عنوان رئیس بخش مرتع یا مسئول اجرای طرح‌های تحقیقاتی در سایر کشورها مانند تونس، الجزیره، مراکش و غیره به کشور بازگشتند. زمان انقلاب اسلامی در مقطعی به‌عنوان رئیس مؤسسه گیاهشناسی و باغ گیاهشناسی منصوب شدند. ایشان در این باره می‌گویند: «در اوایل انقلاب با توجه به ارزش و موقعیت زمین باغ گیاهشناسی و نیز چند حلقه چاهی که در باغ وجود دارد، برای تصاحب و تصرف عرصه باغ افرادی زیادی اقدام کرده و به دنبال کاشت گندم در اراضی باغ بودند که با تلاش و پیگیری‌های مداوم توانستیم این مجموعه را نجات داده و حفظ کنیم.» همچنین آقای باباخانلو سال‌های متوالی به‌عنوان متخصص گیاهان دارویی و نماینده تام‌الاختیار وزارت کشاورزی در وزارت بهداشت فعالیت داشتند. همواره در کنار جمع‌آوری گیاهان چه در دفتر مرتع چه در مؤسسه گیاهشناسی، موضوع گیاهان دارویی و اهمیت آن به‌عنوان یک زمینه جدید تحقیقاتی مورد توجه ایشان قرار داشت. با تلاش و جدیتی که از ویژگی‌های بارز ایشان بود، بالأخره بخش تحقیقات گیاهان دارویی در مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور تشکیل شد و علاوه بر اجرای طرح‌های مشترک خارجی (با نهادهای بین‌المللی از جمله UNDP) و طرح‌های گوناگون ملی و جامع، تاکنون ده‌ها مقاله علمی، کتاب و ژورنال به این موضوع اختصاص یافته است.